

ГЛАВА 8.

1. Прѣзъ онѣзи дни, понеже бѣше прѣмногo народъ, и нѣмахъ какво да ядѣтъ, призова Исусъ ученицы—тѣ си, и казува имъ :

2. Жаль ми е за народъ—тѣ, защото три дни вече стоятъ при мене, и нѣматъ що да ядѣтъ ;

3. И ако гы распуснѣхъ гладны по домовѣ—тѣ имъ, ще прѣмалнѣхъ по пѣтъ—тѣ ; защото нѣкои отъ тѣхъ сѣ дошли отъ далечъ.

4. И отговорихъ му ученицы—тѣ : Отъ дѣ ще може да гы насыти нѣкой съ хлѣбъ тука въ пустынѣ—тѣ ?

5. И попыта гы : Колко хлѣба имате ? а тѣ рекохъ : Седмъ.

6. И повелѣ на народъ—тѣ да насѣдѣтъ на земѣ—тѣ ; и като зѣ седмъ—тѣ хлѣба, благодари, и прѣломи, и даваше на ученицы—тѣ си да сложѣтъ, и сложихъ прѣдъ народъ—тѣ.

7. Имахъ и малко рыбичкы ; и благослови, и рече да сложѣтъ и тѣхъ.

8. И ядохъ и насытихъ ся, и дигнѣхъ остаткы отъ укрухы, седмъ кошницы.

9. А *онѣзи* които ядохъ бѣхъ до четыри тысящи ; и распуснѣхъ гы.

10. И тутакси влѣзе въ ладіѣ—тѣ съ ученицы—тѣ си, и дойде въ Далмануѣанскы—тѣ страны.

11. И излѣзохъ Фарисей—тѣ, и начнѣхъ да му правѣтъ пытѣнія, и като го искушавахъ, ищѣхъ отъ него знаменіе отъ небе—то.

12. А той въздѣхнѣ отъ сѣрдце, и каза ; Защо тойзи родъ ище знаменіе ? Истинѣ ви казувамъ : Нѣма да ся даде на тойзи родъ знаменіе.

13. И остави гы и влѣзе пакъ въ ладіѣ—тѣ, и минѣ отвѣдъ.

14. Но забравихъ ученицы—тѣ да земѣтъ хлѣбъ, и нѣмахъ съсебе си въ ладіѣ—тѣ освѣнъ единъ хлѣбъ.